

— Както ме виждате. Сега съмъ много добръ. Малко остана да умра, ама се отървахъ.

Наистина момъкътъ сега изглеждаше съвсѣмъ поправенъ, пълненъ, кръвенъ и радостенъ.

— Да си живъ на майка си и на отечеството, каза господина, като го потупа по гърба и си отмина.

